

Ἄτερον χειρόγραφον καλούμενον Γαζέλι Χαφηζά ἦτοι ὠδαὶ τῆς Χαφηζά ἀνέκδοτον· ἡ λέξις Γαζέλ σημαίνει ὠδὴ ὡς καὶ ποίημα ἐρωτικὸν ἢ βακχικὸν συγκείμενον ἐκ 5 ἢ τὸ πολὺ 18 στίχων:

Ἐν Ἀραβίᾳ οἱ ἀπαγγέλλοντες ἐρωτικὴν ὠδὴν ἐκαλοῦντο Γαζέλ Χάν· τοιοῦτον ὄνομα κατ' ἐξοχὴν ἔφερον ἡ περιώνυμος Χαφηζά, ἣτις θεωρεῖται ἄλλη Σαπφώ.

Ἐκτὸς τῶν ὠδῶν τούτων ἔγραψε καὶ διάφορα ἐπιτύμ-

Ἄτερον ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπιτυμβίων:

- « ὦ ματαιότης τοῦ κόσμου τούτου
 « ὦ ἀπατηλὸν καὶ πρόσκαιρον θναρ!
 « Ἄρα γε ἐπαναπαύεσαι, ἄνθρωπε;
 « Στηρίζεσαι ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ κόσμου;
 « Οὐδενὶ ὁ κόσμος ὑπελείφθη,
 « Οὐδενὸς ἡ ἐξουσία διαρκῆς διετέλεσεν.
 » Γεῦθητι τοῦ καρποῦ τοῦ κήπου τῆς ζωῆς
 « Δεήθητι τοῦ Θεοῦ, φεῦ! ἀπόλλυσαι!

ΗΛΙΑΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

(ἴδτε σελ. 174)

βια (Μερασὴ) ἐξ ὧν μεταφράζομεν τινὰ τὰ περὶ ματαιότητος τοῦ κόσμου ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

- « Ἐπειδὴ ὁ ἀσταθὴς οὗτος κόσμος οὐδενὶ ἐστὶν αἰώνιος,
 « Πρόσελθε (διαβάτα), ἀνάγνωε ἐν εὐλαβείᾳ ἕνα φατιχάν
 [μὴ σιγήσης·
 « Ἴδὲ ἐν συναισθήσει τὸν τάφον τοῦ Μωάμεθ· λάβε παρά-
 [δειγμα.
 « Πᾶσα πνοὴ φθαρτὴ ἐστί, μόνος ὁ Θεὸς ὑπάρχει ζῶν καὶ
 [ἀθάνατος.»

Ἄτερον χειρόγραφον Δηβάνη Λεϊλ ἄ ἦτοι συλλογὴ ποιημάτων Λεϊλάς. Ἡ συλλογὴ αὕτη πραγματεύεται περὶ θόξης καὶ περὶ χαρᾶς. Ἡ δαιμόνιος αὕτη ποιήτρια ἔχει ἑξαλλοὺν ποιητικὸν ὕψος καὶ πολλάκις ἐξέρχεται ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ φαίνεται ὑψιπέτις εἰς τὸν ἰδανικὸν κόσμον, ἐξ οὗ ἀρύεται ἀρχὰς ιδεώδεις καὶ καθίσταται φασείμβροτος.

Ἄτερον χειρόγραφον Ἐλκασαϊτ Ἀλ ἠ-βέν-Ἀβί Ταλίπ, πραγματευόμενον περὶ θεολογίας καὶ φιλοσο-